

Evangelhia zilei de marți: Cei invitați la cină

Comentariu la Evangelhia de marți din săptămâna a 31-a din Timpul de peste an: „Veniți, deja este gata!”. A accepta invitația lui Isus Cristos trebuie să ne ducă la a împărtăși iubirea cu care El ne-a umplut inima, fără a ne opri din cauza dificultăților.

Evangelhie (Lc 14,15-24)

În acel timp, unul dintre cei care erau la masă, i-a spus lui Isus: „Fericit este acela care va sta la masă în împărăția lui Dumnezeu!”

Dar el i-a zis: „Un om a dat o cină mare și i-a invitat pe mulți, iar la ora cinei l-a trimis pe servitorul său să spună celor pe care îi invitasese: «Veniți, deja este gata!» Dar, unul după altul, au început toți să se scuze. Primul i-a spus: «Mi-am cumpărat un ogor și trebuie să merg să-l văd. Te rog, primește scuzele mele!» Un altul a spus: «Am cumpărat cinci perechi de boi și merg să-i încerc. Te rog, primește scuzele mele!» Iar un altul i-a spus: «Tocmai acum m-am însurat și nu pot să vin». Întorcându-se, servitorul a spus acestea stăpânului său. Atunci, stăpânul casei s-a înfuriat și i-a spus servitorului: «Mergi îndată prin piețele și pe străzile cetății și adu-i aici pe săraci, pe infirmi, pe orbi și pe șchiopi». Servitorul i-a spus: «Stăpâne, s-a făcut ce ai poruncit și încă mai este loc». Atunci, stăpânul i-a zis servitorului: «Ieși pe drumuri și cărări și constrânge-i să intre pentru ca să mi se umple casa.

Căci vă spun că nici unul dintre oamenii care fuseseră chemați nu va gusta din cina mea»”.

Comentariu la Evanghelie

Domnul folosește în această parabolă imaginea ospățului pentru a continua să descrie Împărăția lui Dumnezeu, punând acum accentul pe invitați. Tocmai cuvântul „Biserică” înseamnă „chemare” și rezumă acea chemare universală la mântuire adresată de Dumnezeu oamenilor.

Însă parabola ne relatează că atunci când ospățul este gata, invitații încep să aducă scuze pentru a nu participa. Cele trei scuze aduse par logice și înțelese; niciuna nu reflectă un refuz frontal al invitației. De aceea ne poate surprinde faptul că stăpânul –

Dumnezeu – se înfurie atât de mult la refuzuri și decide să-și umple ospățul cu cei mai puțin înzestrați ai societății. De-a lungul Istoriei observăm cum inițiativa lui Dumnezeu în mântuirea oamenilor este gratuită, dar noi, oamenii, cum putem obține biletul pentru a intra la ospăț? Recunoscând ceea ce suntem: păcătoși – nevoiași de iertare –, bolnavi – nevoiași să fim vindecați –, săraci – nevoiași de Cineva care să ne umple inima cu iubirea Sa^[1].

A ne recunoaște vulnerabilitatea și dependența ca ființe create ne va permite să ne apropiem cu simplitate de stăpânul ospățului și să-I cerem să ne lase să intrăm, pentru că singuri nu găsim nici tăgăduirea greșelilor noastre, nici leacul care să ne vindece rănilor, nici mâncarea care să ne sature, nici băutura care să ne potolească setea.

Odată ce știm că suntem primiți de stăpân, iese natural – dinlăuntru! – această nevoie de a le spune și altora ce ni s-a întâmplat și unde am fost poftiți. De aceea, adevăratul sens al „constrânge-i să intre” (v. 23) din parabolă, nu poate fi înțeles ca o violență fizică sau morală față de ceilalți, ci ca o forță care atrage, care se contagiază, care umple de dorința de a împărtăși celorlalți măreția la care unul, fără să o merite, a fost invitat.

[1] Cfr. Francisc, Omilia 7.XI.2017

Pablo Erdozain // Photo:
chuttersnap - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-marti-cei-invitati-la-
cina/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-marti-cei-invitati-la-cina/) (11.03.2026)